

**УХВАЛА
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про закриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Верховного Суду щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України „Про перелік об’єктів права державної власності, що не підлягають приватизації“»

Київ
16 травня 2024 року
№ 2-уп/2024

Справа № 1-28/2020(460/20)

Велика палата Конституційного Суду України у складі:

Головатий Сергій Петрович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Грищук Оксана Вікторівна,
Кичун Віктор Іванович (доповідач),
Колісник Віктор Павлович,
Лемак Василь Васильович,
Мойсик Володимир Романович,
Первомайський Олег Олексійович,
Петришин Олександр Віталійович,
Совгиря Ольга Володимирівна,
Філюк Петро Тодосьович,
Юровська Галина Валентинівна,

розглянула на пленарному засіданні питання про закриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Верховного Суду щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України „Про перелік об’єктів права державної власності, що не підлягають приватизації“» від 2 жовтня 2019 року № 145–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 46, ст. 302).

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Верховний Суд – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 6, 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 55, пункту 9 частини другої статті 129, частинам першій, другій статті 129¹ Конституції України (конституційність) пункт 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України „Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації“» від 2 жовтня 2019 року № 145–ІХ (далі – Закон № 145).

Згідно з оспорюваними приписами Закону № 145, чинними на день звернення до Конституційного Суду України з конституційним поданням, «забороняється вчиняти виконавчі дії відповідно до Закону України „Про виконавче провадження“ щодо об'єктів права державної власності, які на день набрання чинності цим Законом були включені до переліків, затверджених Законом України „Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації“», протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом, крім стягнення грошових коштів і товарів, що були передані в заставу за кредитними договорами“.

На думку Верховного Суду, пункт 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 145 „обмежує конституційне право особи на судовий захист та порушує конституційні гарантії щодо обов'язковості судового рішення“.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційне подання посилається на приписи Конституції України, закони України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі – Конвенція), рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини.

2. Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 7 жовтня 2020 року № 224-3(П)/2020 відкрила конституційне провадження в цій справі.

Конституційний Суд України враховує, що Законом України „Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності“ від 13 липня 2021 року № 1630–ІХ (далі – Закон № 1630) пункт 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 145 було викладено в новій редакції.

Законом № 1630 пункт 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 145 викладено у такій редакції: «забороняється звернення стягнення та накладення арешту на майно відповідно до Закону України „Про виконавче провадження“ щодо об’єктів права державної власності, які на день набрання чинності Законом були включені до переліків, затверджених Законом України „Про перелік об’єктів права державної власності, що не підлягають приватизації“, протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом, крім стягнення грошових коштів і товарів, що були передані в заставу за кредитними договорами», і в такій редакції він є предметом конституційного контролю. Такими змінами законодавець звужив перелік виконавчих дій, на які поширювалася дія мораторію.

3. Під час пленарного засідання Велика палата Конституційного Суду України дійшла висновку, що конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю.

4. Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Велика палата Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави, визначені статтею 62 цього закону.

За змістом статті 150 Конституції України та відповідно до юридичної позиції Конституційного Суду України його юрисдикція поширюється на чинні акти права (абзац перший пункту 5 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001).

Конституційний Суд України згідно з приписами частин першої та другої статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих приписів); для захисту та відновлення прав особи Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) акта (його окремих приписів), який утратив чинність, але продовжує застосовуватись до правовідносин, що виникли під час його чинності.

За результатами аналізу матеріалів конституційного подання Велика палата Конституційного Суду України встановила, що оспорювані приписи Закону № 145 вичерпали свою дію з огляду на таке.

Обмеження, що були встановлені оспорюваними приписами Закону № 145, діяли протягом трьох років із дня набрання чинності Законом № 145 (про що було зазначено в оспорюваних приписах Закону № 145). Строк дії вказаних обмежень сплинув 20 жовтня 2022 року.

Згідно зі статтями 62, 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ втрата чинності актом (його окремими приписами), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, є підставою для закриття конституційного провадження у справі.

Отже, конституційне провадження у справі за конституційним поданням Верховного Суду щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 145 підлягає закриттю на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими приписами), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, на підставі статей 32, 35, 51, 52, 62, 63, 65, 66, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 48, § 53 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційним поданням Верховного Суду щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України „Про перелік об’єктів права державної власності, що не підлягають приватизації“» від 2 жовтня 2019 року № 145–IX на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими приписами), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.
2. Ухвала Великої палати Конституційного Суду України є остаточною.

**ВЕЛИКА ПАЛАТА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**